

23 maart 2025

De onvruchtbare vijgenboom

Lucas 13:1-9

Thema: God is geduldig

Doel

De kinderen leren dat God niet straft zodra Hij iets verkeerd ziet. Hij heeft geduld met mensen die falen.

Toelichting

Jezus komt het goede, reddende nieuws brengen. Daartegen verzet de duivel zich. Hij wil de mensen in zijn greep houden. Dat lukt vaak. Mensen zijn God ongehoorzaam en gaan hun eigen weg. Vanaf de eerste zonde heeft God gewaarschuwd dat de gevolgen daarvan pijnlijk zijn. Ellende in ons leven lijkt een terechte straf.

In Lucas 13 lezen we dat we niet het etiket 'straf van God' moeten plakken op iets ergs dat een ander overkomt. Dat is hoogmoedig: zijn wij beter dan zij, omdat het ons niet treft? De toren van Siloam kostte achttien mensen het leven. Ze waren niet slechter dan andere Galileeërs. Leef zelf gehoorzaam aan God.

Bovendien is God niet zo dat Hij direct het kwade straft. Een wijngaardnier hakt een vijgenboom die al drie jaar geen vruchten draagt niet om, maar doet extra moeite hem goed te verzorgen. Omhakken kan volgend jaar ook nog. God heeft veel liefde en geduld. Hij voedt ons leven met zijn woorden en daden en hoopt dat wij daardoor in Hem geloven en dat ons leven iets oplevert voor zijn Koninkrijk.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God heeft geduld met ons

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen alleen de gelijkenis van de vijgenboom. Het andere deel is te moeilijk en abstract. Als inleiding kun je een verhaaltje vertellen over een kwijnende kamerplant die niet genoeg grond meer heeft en dus geen voedsel meer kan opnemen. In een grotere pot zetten en voeding geven helpt dan. Er komen nieuwe blaadjes en takjes. Dat kost inspanning, maar als je de plant weggooit gaat die zeker dood.

Jezus ziet een vijgenboom die al jaren geen vijgen meer geeft. Heeft het zin om die te laten staan? Hij gebruikt water en voedsel, maar voor niets. De eigenaar wil hem omhakken, maar de tuinman zegt: mag ik nog één keer proberen de boom supergoed te verzorgen. Misschien groeien er dan volgend jaar wel vijgen.

Krijg jij altijd straf als je iets stouts doet? Nee, je moeder kan wel boos zijn, maar blijft van je houden. Ze geeft je tips om het volgende keer beter te doen. Ze heeft geduld met je; je krijgt een nieuwe kans. God heeft nog veel meer geduld, zegt Jezus.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God is goed en geduldig.

Richtlijnen: Als inleiding kun je aan de kinderen vragen of ze wel eens straf hebben gekregen. Misschien mochten ze niet buiten spelen of moesten ze op hun kamer blijven, omdat ze iets hadden gedaan waar ouders kwaad om waren. Zouden hun vader en moeder het leuk vinden om straf te geven? Nee, natuurlijk niet, ze willen het liefst dat je de leuke dingen kunt doen die je graag wilt. Maar dan moet je je wel aan de regels houden. Die zijn nodig om te zorgen dat het voor iedereen fijn blijft. Soms is het nodig dat je merkt dat het niet goed is en gevolgen heeft als iets ergs doet. Je leert ervan het de volgende keer beter te doen.

Jezus vertelt dat God het ook niet fijn vindt mensen straf te geven, ook al doen ze Hem en andere mensen verdriet en pijn. Hij zit echt niet klaar om elke fout af te straffen. Hoe is God wel? Vertel de gelijkenis van de vijgenboom (zie toelichting). God houdt van ons, is geduldig en geeft steeds een nieuwe kans. Hopelijk doen we het dan beter.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God is geduldig en vol liefde

Richtlijnen: Geen mens heeft invloed op een aardbeving. We kunnen schuivende aardplaten niet beïnvloeden. Maar als je niet goed uitkijkt in het verkeer en daardoor een ongeluk krijgt, kun je je terecht wat schuldig voelen. Mag je zeggen dat het een straf is als iemand ziek wordt, precies nadat hij blikjes fris en snoep zonder te betalen heeft meegenomen uit een winkel?

Lees samen Lucas 13:1-5 over de instortende toren. Maak duidelijk: wij kunnen niet bepalen of iets een straf is van God. In de Bijbel staat dat er soms bij, maar in ons leven blijft dat onduidelijk. Als je je toch schuldig voelt, doe er iets aan en verander je gedrag. Als je dicht bij Hem leeft, ben je veilig. Wie kan je meer en betere bescherming geven dan God?

In vers 6-9 over de vijgenboom zien we hoe God is. Hij is niet zo, dat Hij iedere overtreding van zijn geboden meteen bestraft. Hij lijkt op de tuinman in de wijngaard, die houdt van de vijgenboom die al een paar jaar geen vruchten geeft. Hij hakt de boom niet snel om, maar verzorgt die geduldig. Misschien wordt het volgend jaar beter. Zo waarschuwt God verdwaalde mensen, laat merken dat Hij om hen geeft. God geeft liefde in de hoop dat wij zullen denken: ik moet leven voor God en in mijn leven iets voor Hem betekenen.

Vraag tenslotte hoe wij het beste kunnen reageren als iemand anders of jijzelf met een ramp, ongeluk of ziekte te maken krijgen? Wat kun je zeggen of doen?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 32

(Schuldgevoel, vergeving, bescherming in nood en de oproep om te vertrouwen lees je in deze Psalm.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

- 1 Wat hebben we veel verschillende kerken of kerkgenootschappen. Je kunt je dan afvragen of dat allemaal wel zo had moeten zijn. Tot 1056 was er alleen de Rooms Katholieke kerk, toen is deze gesplitst in de RK kerk en de Oosters Orthodoxe kerk. Later is er de Protestantse kerk bij gekomen. Dat kwam door de Reformatie van Luther en Calvijn. Daarna zijn er heel veel kerken bij gekomen. Was dat wel nodig met al die kerken? Hoe zou de Here God daar tegenaan kijken? En hoe zou de wereld dat vinden, al die verschillende kerken.
- 2 Wie waren er nu grotere zondaren? Die vraag stelt Jezus. De Galileeërs of 18 omgekomenen bij de toren van Siloam? Zo weten de mensen toen en nu soms heel goed wie God straft. Maar dat is vaak niet een juiste conclusie. De Here Jezus geeft dat aan. Onder andere met de blindgeborene. Zowel hij als zijn ouders hebben niet meer gezondigd dan anderen. Nee, de werken van God moeten openbaar worden. Jezus gaat in dit verband de gelijkenis van de onvruchtbare vijgenboom vertellen. Een vijgenboom wordt in een wijngaard geplaatst. Een vijgenboom is een boom, die heel nuttig is. Je kunt bijvoorbeeld in zijn schaduw zitten. Hij brengt vervolgens ook heel gezonde vruchten voor. In een tijd van 3 jaar moet de vijgenboom dat ook doen. Daarna is hij rijp om verwijderd te worden. Met die wijngaard wordt waarschijnlijk de wereld bedoeld. De eigenaar van de wijngaard is de Here God. De vijgenboom is Israël en de wijngaardenier is een middelaar. Je kunt dan denken aan Mozes uit het Oude Testament en natuurlijk in het bijzonder aan Jezus uit het Nieuwe Testament. Israël, zo komt het hier naar voren is in wezen rijp om verwijderd te worden. Best een hard oordeel. Dan komt hier naar voren de lankmoedigheid van de Here God, Die toch weer een extra jaar gaat geven. Het gebeurt dus anders dan de mensen dachten. Wat een geduld zien we zo bij de Here God. Israël krijgt extra zorg, extra voeding en gaan ze geloven?
- 3 En wij, hoe zit het met ons vrucht dragen? Wij willen natuurlijk recht in de leer zijn. Op zich, prima. Dat is niet onbelangrijk. Maar ook in onze daden zullen we het moeten laten zien. Zoals: de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, de vreemdelingen herbergen, de zieken verzorgen en de gevangenen bezoeken. En vervolgens als kerken meer naar elkaar toegroeien, meer samendoen. Als diakenen samen dingen oppakken en in het jeugdwerk dingen samen doen. Laten zien in de samenleving waarin we kerk zijn dat Jezus een volmaakte vruchtbare vijgenboom was, geplant in het midden van de wijngaard, in wiens schaduw we kunnen opademen. Hij zorgt voor heerlijke vruchten voor allen, die het van Hem verwachten. Die vruchten zijn gezondmakende en genezende vruchten. Halleluja voor deze volmaakte vruchtbare vijgenboom, die met de boom des levens, wegend op zijn rug, Gode goede vrucht droeg. Wanneer wij dan tegen onze wil weer slechte vruchten voortbrengen, kunnen we bij Jezus terecht en mogen we weten en geloven dat er door Hem vergeving van zonden is.

Vragen

- Wat zijn nu bij ons de onvruchtbare (kerkelijke) daden? Noem er eens een aantal?
- Wat zijn de vruchtbare kerkelijke daden? Ook onze persoonlijke daden?

Auteur: DR

Liederen

Psalm 1

Lied 841

Lied 868

Gelukkig zal je zijn

Uw Woord is een lamp voor mijn voet

Jezus is de goede Herder

Via Dolorosa

Hosanna, hosanna, we maken een rij

Diep, diep, diep als de zee

Welzalig de man die niet wandelt

(=Gezang 252 LvdK)

(=Gezang 434 LvdK)

Hemelhoog 1

Hemelhoog 494

Hemelhoog 428

Hemelhoog 293

Op Toonhoogte 430

Hemelhoog 327

Hemelhoog 2

Auteur: PZ

God heeft geduld met ons

Inleiding

Bart en Simon hebben in de lente zaadjes gekregen van opa en oma. Zaadjes voor in de tuin.

Allebei kregen ze een eigen stukje van de tuin waar zij de zaadjes in mochten doen. Mama beloofde om de jongens te helpen om goed voor de zaadjes te zorgen. Maar Simon had gezegd: 'Nee hoor ik ben al acht en ik kan dat zélf!' 'Goed', had mama gezegd, 'denk erom dat je erop let dat, als het warm wordt. Je plantjes soms elke dag water moeten hebben. Anders gaat gaan ze dood. En er gaat ook onkruid tussen groeien die jouw plantjes omver willen duwen. Die moet je eruit halen. Ik laat je wel zien welke dat zijn. Want ze lijken zo erg op elkaar.'

En zo deden ze dat. De zaadjes waren in het voorjaar in de grond gedaan, het regende nog best veel en de groene puntjes staken al snel boven de grond. Er groeide een plantje uit. Mama hielp mee toen er toch ook wat andere plantjes tussen groeide. Als snel herkende Simon de blaadjes van zijn tomatenplantjes en die van andere plantjes. Het werd zomer, en warmer. De tomatenplanten waren al behoorlijk groot en er kwamen gele bloemetjes aan. 'Dat worden strakjes de tomaten!', had mama verteld.

Het was warm vandaag, net als de laatste week. 'Hé Simon, kom je buiten voetballen?' Dat was Job, zijn buurjongetje en beste vriend. 'Ja, ik kom!', roept Simon en hij trekt al snel zijn schoenen aan. 'Simon', zegt mama, nog net voor hij de deur uit rent, 'zou je niet eerst je plantjes even water geven? Ze hebben al een paar dagen geen water gehad en het is erg warm geweest!' 'Jaahaaaa... Dat doe ik vanavond wel!', en weg is Simon. En zo gaan er nog twee dagen voorbij...

'Kijk Simon! Kijk! Kijk!' 'Bart komt naar binnen gerent met in zijn hand drie mooie tomaten. 'Ze zijn rood en rijp en nou mag ik er een tomatensalade van maken!' Simon is benieuwd. Zouden zijn tomaten ook al rood zijn? Hij loopt naar zijn tuintje en ziet dat de blaadjes van zijn tomatenplantje niet mooi groen meer zijn maar helemaal geel zijn geworden en zielig naar beneden hangen. Een paar planten zijn zelfs helemaal gaan liggen. Twee al wat rode tomaatjes liggen op de grond en de torretjes, slakken en pissebedden hebben hun buikjes er vol mee gegeten. Boos geeft Simon een schop tegen het half opgegeten tomaatje en de tomatenplant. 'Stomme plant!', roept Simon! 'Ik trek je er gewoon uit!' En net als hij met zijn handen de steel pakt, hoort hij mama's stem achter zich. 'Simon, wat ga je doen? 'Die stomme plant doet het niet!' 'Hij is wel wat zielig...', zegt mama 'Hoe zou dat gekomen zijn?' 'Het is gewoon een stomme plant', moppert Simon. 'Heeft hij alles gehad wat hij nodig had om te groeien. denk je?', vraagt mama. 'Ehm, nou, ja... misschien een beetje weinig water gehad'. Mama knikt. 'En wat zou er kunnen gebeuren wanneer we de planten nog een kans gaven?' 'Simon kijkt haar aan. 'Hoe dan?' 'Nou kom eens kijken', zegt mama en ze hurkt naast de tomatenplanten. Simon komt naast haar zitten.

'Zie je daar die groene tomaatjes? Daar en daar, en 'Dáár! Dáár zit er ook één, en hier óók!' 'Ja, heel goed, maar zoals de plant nu is zullen ze niet meer verder groeien. Die kracht heeft de plant niet meer, om voor de tomaten te zorgen. Maar ik denk, dat wanneer je de planten weer water geeft dat de blaadjes en takken weer sterker worden en de tomaatjes weer kunnen groeien en dan mooi rood worden. Net als bij Bart.

Simon rent al naar de gieter en de tuin kraan. Hij vult hem verschillende keren en giet water bij de planten. 'Zo', zegt mama, 'nu mogen ze drinken en dan kijken we morgen weer! Nu gaan we eten. Lekker met een beetje tomatensalade én komkommer uit mijn tuin!'

's Avonds in bed vertelt mama een verhaal uit de Bijbel over een boom die geen vruchten heeft. Wel blaadjes maar geen vijgen. Jammer... De eigenaar van de boom wil de boom omhakken, maar de tuinman vraagt om de boom nog een kans te geven. Hij geeft de boom een speciale behandeling, zorgt dat de wortels wat meer zuurstof en water krijgen en wat extra voeding. En nu... nu moeten ze een jaar wachten om te zien of er dan wél vruchten aankomen.

'Zo zorgt God ook voor ons', zegt mama. 'Ook met ons gaat het niet altijd goed. Dan vergeten we wat God graag zou zien in ons leven, de vruchten die hij ons geeft om aan andere mensen te geven. Soms is dat iemand helpen, of naar iemand luisteren, of juist vertellen over de Here Jezus. Zodat andere mensen óók de Here Jezus gaan leren kennen. Want dat wil God het allerliefste! 'Dat verhaal lijkt een beetje op mijn tomatenplantjes', zegt Simon. 'Daar gaat het ook niet zo goed mee en ik wilde ze er al uit halen! Ik ben benieuwd hoe het morgen met ze gaan...'

De volgende morgen, nog voor Simon is aangekleed, rent hij naar zijn tuintje. En kijk! Er zijn nog best wat gele blaadjes maar de tomatenplanten staan weer fier rechtop! En, ziet hij dat nu goed? Ja! Twee kleine nieuwe gele bloemetjes begroeten de nieuwe dag. Een nieuwe kans. Zo geeft de Here God ook óns elke keer weer nieuwe zorg en een nieuwe kans.

Leuk om bij deze les bakjes te maken met bloemen zaadjes of tomatenzaadjes.

Auteur: JV

God heeft geduld met ons!

extra onderbouw

Inleiding

'Mag ik het plantje houden, oma?' vraagt Maartje aan haar oma. 'Jazeker, zegt oma. Jij mag er nu voor zorgen, Maartje!'

Maartje vraagt al een aantal weken aan oma of zij een plantje mag. Oma heeft namelijk een prachtige plant in haar woonkamer staan. Daar zitten hele mooie bloemen in. Zo'n plant wil Maartje ook heel graag op haar kamer. En nu heeft ze van oma een babyplantje gekregen. Een klein plantje in een klein potje. Ze was eerst een beetje teleurgesteld. Hij is nog lang niet zo groot en mooi als die van oma. Maar oma zei tegen haar:

'Je moet er goed voor zorgen, zodat hij gaat groeien en bloeien. Dan wordt hij net zo groot en mooi als die van mij!'

Maar een paar weken later ziet Maartje dat haar plantje niet meer zo goed groeit. De bladeren worden bruin en de bladeren gaan hangen. Ze snapt er niets van. Ze verzorgt hem goed. Ze geeft hem genoeg water en speciale plantenvoeding. Dat had oma gezegd. Moet ze hem nu maar weggooien?

Als Maartje aan haar mama vraagt wat er aan de hand is met haar plantje, ziet mama het direct. 'Ik zie het al, Maartje. Weet je het potje waar jouw plantje in staat is veel te klein. De wortels groeien en groeien, omdat jij het zo goed verzorgd. Maar nu is er in het potje geen ruimte meer voor de wortels. Nu kan de plant het water en de plantenvoeding niet meer goed opnemen. Weet je wat? Ik zal een grotere pot voor jou pakken, dat zal zeker helpen!'

Zogezegd, zo gedaan. Het plantje van Maartje zetten ze samen in een grotere pot. Ze geven het plantje water en speciale plantenvoeding. Maartje hoopt dat het goed komt.

En ja hoor... een week later ziet Maartje dat haar plantje er veel beter uit ziet. Hij groeit weer. Er komen nieuwe blaadjes en zelfs knopjes! Elke dag heeft ze haar plantje goed verzorgd. Ze is zo blij dat het goed gaat met haar plant! Gelukkig heeft ze hem niet weggegooid. Dan was hij zeker te weten doodgegaan.

In het Bijbelverhaal van vandaag vertelt de Here Jezus een gelijkenis. Een gelijkenis is een verhaal waar de Here Jezus iets belangrijks wil uitleggen. En dit keer gaat het over een boom. En die boom geeft geen vruchten meer. Wat is nu het beste wat moet gebeuren? Luister maar!

Bijbelverhaal

De Here Jezus is met een aantal mensen bij elkaar. Hij wil graag de mensen iets leren. Daarom vertelt hij het volgende verhaal.

Op een dag plant een man een vijgenboom in zijn tuin. Hij zet hem in de grond. Hij verzorgt de boom goed. En elk jaar gaat hij kijken of er vijgen (dat zijn lekkere vruchten die je kan eten) in de boom hangen. Maar jammer genoeg vindt hij er nooit één! Daarom zoekt hij een tuinman op voor hulp. En hij zegt tegen de tuinman:

'Ik kom nu al drie jaar lang bij de vijgenboom kijken. Maar er zitten nog steeds geen vijgen aan. Wil jij voor mij die boom omhakken? Ik kan die grond wel voor iets anders gebruiken, iets wat wel vruchten geeft!'

Maar de tuinman antwoordt: 'Meneer, laat de boom dit jaar nog staan. Ik zal er extra goed voor zorgen. Misschien zijn er dan volgend jaar wel vijgen in de boom. Als dat niet zo is, dan kunt u hem volgend jaar omhakken.'

De mensen begrijpen wat de Here Jezus met dit verhaal hun wil leren. Soms moet je leren om geduld te hebben. Je moet dan leren om het vol te houden en het niet op te geven. Je geeft het opnieuw en opnieuw een nieuwe kans. Net als Maartje die haar plantje een nieuwe kans gaf in een grotere pot.

Zo is de Here God ook voor ons. Hij heeft geduld met ons. Wij mogen fouten maken. We mogen dingen leren. We vragen de Here God om vergeving. En Hij wil ons vergeven. Hij geeft ons elke keer een nieuwe kans! De Here God heeft heel veel geduld met ons. Hij laat ons dan niet in de steek!

Auteur: RS

God is goed en geduldig

Inleiding

Sara ligt op haar bed, met haar hoofd in haar kussen gedrukt. 'Het is niet eerlijk', denkt ze. 'Al mijn vriendjes en vriendinnetjes zijn in het zwembad vanmiddag, en ik zit hier alleen op mijn slaapkamer'. Ze staat op van haar bed en loopt naar het raam. In de tuin speelt haar broertje met de tuinslang. Hij gilt het uit van plezier, wanneer de waterstraal hem op zijn rug raakt. Sara kan het niet meer aanzien en aanhoren. Met een ruk trekt ze het raam en de gordijnen dicht. Sara gaat weer op haar bed zitten. Ze denkt na. Eigenlijk is het haar eigen schuld dat ze op deze woensdagmiddag in haar kamer zit en niet naar buiten mag. Maar het komt wel heel slecht uit dat het nu net vandaag mooi weer is. Regende het maar, dan was het een stuk minder erg.

Papa en mama hadden haar gisteren straf gegeven, omdat ze echt iets naars had gedaan.

Sara snapt nu zelf ook wel dat het niet goed was om te gaan vechten met haar buurmeisje Lotte.

Sara had Lotte een harde duw gegeven, zodat ze in de sloot die achter het huis ligt, was gevallen. Mama en de buurvrouw waren gelijk op het gegil van Lotte afgekomen en hadden haar er snel uitgetrokken. Lotte was kletsnat en zat onder de modder. Toen mama erachter kwam dat Sara haar erin had geduwd, zwaaide er wat!

Papa had gisterenavond toen hij thuis was gekomen, met haar gepraat. Hij had gezegd: 'We vinden het niet fijn om je te straffen, maar je moet wel weten dat dit echt niet kan. Je mag iemand anders geen pijn doen. Morgenmiddag na schooltijd blijf je voor straf op je kamer en in de avond gaan we naar de burens, zodat jij sorry kunt zeggen voor je nare gedrag'

Sara gaat aan haar bureau zitten. Ze gaat een mooie tekening maken, om aan Lotte te geven, wanneer ze vanavond sorry gaat zeggen.

Verhaal

Zoals de ouders van Sara het niet fijn vinden om haar straf te geven, zo vindt God het ook niet fijn om ons mensen te straffen voor dingen die ze verkeerd hebben gedaan.

Veel dingen in de wereld gaan mis. In het groot, zoals oorlogen en rampen door de invloed van mensen. Maar ook in het klein, ruzies en pestgedrag op het schoolplein bijvoorbeeld.

Toch wil God niet iedere fout die we maken gelijk straffen. God houdt van ons. Hij is geduldig. God geeft ons steeds weer een nieuwe kans.

Jezus vertelt daarover het volgende verhaal aan de mensen:

Iemand heeft een vijgenboom in zijn wijngaard geplant. Na drie jaar is de boom zover gegroeid dat er vijgen aan zouden kunnen groeien. Vruchten van de boom, die je kunt opeten.

De vijgenboom uit het verhaal staat al drie jaar in de wijngaard. Maar als de eigenaar van de boom na drie jaar

komt kijken of er vruchten aan hangen, kan hij er niet één vinden tussen de bladeren.

De eigenaar zegt tegen de wijngaardenier: 'Al drie jaar kom ik kijken of die vijgenboom vruchten aan de takken heeft hangen, maar dat is nog steeds niet zo. Hak de boom maar om, want zo heb ik er niks aan. Hij neemt alleen maar ruimte in beslag'. Maar de wijngaardenier zegt: 'Laat de boom ook dit jaar nog staan. Ik zal de grond rond de stam ompspitten en ik zal de boom mest geven. Misschien zal de boom dan volgend jaar wel vruchten geven. Er zullen dan vast wél vijgen aan de boom hangen. En als dat niet zo is, kunt u de boom altijd volgend jaar nog omhakken'.

De gelijkenis die Jezus vertelt kan zo worden uitgelegd: Met de wijngaard wordt de wereld bedoeld. De eigenaar van de wijngaard is God. De vijgenboom is het volk Israël. De mensen uit het volk doen steeds verkeerde dingen. Ze dragen geen goede vruchten. God denkt erover om de boom om te hakken en weg te doen. Maar dan komt de wijngaardenier. Hij bemiddelt voor het volk. Hij doet een goed woordje voor ze. Hij zegt: 'Geef ze nog even de tijd, misschien veranderen ze nog wel'. Die middelaar is de Here Jezus. Door de Here Jezus wil God ons mensen nog een kans geven.

Afsluiting

Ziet God bij ons al goede vruchten? Of gaan er bij ons vooral dingen verkeerd?

Er staat duidelijk in de Bijbel wat een goede vruchten is: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, dat je jezelf beheersen zult. We proberen vaak wel om de goede dingen te doen. Maar heel vaak gaat het dan toch weer mis. We sluiten een kind in de klas buiten, we luisteren niet goed naar onze ouders, of we schelden iemand uit. Door de Here Jezus, die onze Middelaar is mogen we weten dat die verkeerde dingen worden vergeven.

De Here Jezus is de volmaakte vijgenboom. In zijn schaduw mogen we zitten als het te warm is en Hij zorgt voor heerlijke vruchten voor iedereen die in Hem gelooft. Hij wacht tot ook wij goede vruchten gaan voortbrengen, want Hij wil dat we steeds meer op Hem gaan lijken.

Auteur: MMe

God is geduldig en vol liefde

Inleiding

Je herkent het vast wel. De juf of meester op school, of je vader of moeder, die tegen je zegt: 'Als je dat nog één keer doet, dan...' Of: 'Als je nú je mond niet dichthoudt, dan...' En dan volgt er vaak een straf, die dan zal volgen. Maar je krijgt die straf nog niet, het is nog een waarschuwing... nog één kans... Of krijg jij soms altijd gelijk straf, als je niet direct luistert? Nee toch?

In de tijd van de Bijbel dachten de mensen dat verkeerde dingen en straf krijgen direct bij elkaar hoorden. Als iemand moeilijke dingen meemaakt in zijn leven, moet hij wel een slecht mens zijn. Eigen schuld... Misschien ken je wel het bijbelverhaal van die blinde bedelaar, die door Jezus wordt genezen. Als de leerlingen van Jezus de blinde man zien, vragen ze aan Jezus: 'Heeft hij gezondigd of hebben zijn ouders gezondigd?' Immers... dat die man blind was, dat moest wel een straf van God zijn voor iets dat hij of zijn ouders verkeerd hadden gedaan.

Bijbelverhaal

In ons bijbelgedeelte staat ook zo'n voorbeeld. Dit voorbeeld geeft Jezus aan zijn leerlingen. In Siloam is een toren ingestort. Achttien mensen zijn daarbij gestorven, waarschijnlijk bedolven onder het puin. 'Wat denken jullie', vraagt Jezus, 'dat zij slechtere mensen waren dan de anderen die daar woonden? Zeker niet.'

Nee, wij kunnen en mogen nóóit bepalen of iets een straf van God is. Als God iedereen die verkeerde dingen deed, direct zou straffen, dan zou het er voor ons allemaal beroerd uitzien. Natuurlijk kunnen er dingen gebeuren, waarvan je zegt: hij heeft erom gevraagd, of: zij heeft het aan zichzelf te danken. Dan heb je het over oorzaak en gevolg, een boete voor te hard rijden, misselijk worden omdat je de koektrommel hebt leeggegeten. Maar een straf van God? Nee, dat is niet aan ons.

Boven het verhaal van vandaag staat: God is geduldig en vol liefde. Dát is wie God is. God is geen strenge God, die direct straft als wij iets verkeerd doen. Juist niet. Hij wil dat niet, Hij wil dat wij ontdekken dat het leven veel mooier is als we dicht bij Hem leven. Jezus legt dat uit aan zijn leerlingen, met een verhaal. Luister maar. Iemand had in zijn wijngaard eens een boom geplant. Niet zomaar een boom. Nee, het was een vijgenboom. Een vijgenboom geeft lekkere vruchten; van die heerlijke zoete vijgen, om van te smullen! Soms wel twee oogsten in een jaar! Je begrijpt, die man had hoge verwachtingen. Hij kon niet wachten tot hij voor het eerst kon oogsten. Misschien wel tegen beter weten in – de boom is immers nog jong – gaat hij kijken of zijn boom al rijpe vruchten heeft. In het eerste jaar... geen vruchten. Misschien het tweede jaar... niets. Het derde jaar, nú zou het toch moeten! De boom heeft tijd genoeg gehad om te wortelen en te groeien. Maar nee hoor, wéér geen vruchten. Teleurgesteld gaat de man naar zijn tuinman. 'Al drie jaar lang wacht ik op vruchten van de vijgenboom. Maar al drie jaar is dat tevergeefs. Die boom neemt plek in, put

de grond uit, maar vruchten dragen, ho maar! Hij dient nergens voor. Hak hem maar om.'

Maar de tuinman houdt van zijn planten. Hij geeft de moed nog niet op, zelfs na drie jaar niet. 'Laat de boom dit jaar nog met rust', vraagt hij. Hij smeekt het bijna... 'Geef me nog een kans. Laat mij die boom vertroetelen. De grond eromheen ompsitten en bemesten. Extra goed voor die boom zorgen. Wie weet... Omhakken kan altijd nog!'

Weet je wat ik nu zo jammer vind? Dat het verhaal in de Bijbel hier stopt. We weten niet of het nog is goedgekomen met die vijgenboom. Of hij in het vierde, of misschien wel vijfde jaar wél vruchten kreeg. Of die eigenaar misschien spijt heeft gekregen dat hij 'm ooit had willen omhakken... of... misschien... dat het echt niet goed kwam met die boom, ondanks alle goede zorgen, en hij alsnog werd omgehakt. Hè nee... de Bijbel vertelt het niet, dus we kunnen het zelf invullen. Ik denk vast, dat de zorg van de tuinman geholpen. Dat de boom uiteindelijk heerlijk zoete vruchten heeft gegeven!

Maar waarom stopt het verhaal eigenlijk zo ineens? Omdat de rest van het verhaal niet nodig is, voor wat Jezus aan zijn leerlingen wil uitleggen. Dat korte verhaal zonder einde is genoeg om duidelijk te maken wie God is. God is zoals die tuinman.

Die vijgenboom was geplant om heerlijke vruchten te geven. De boom gaf geen vruchten, maar de tuinman hakte de boom niet om, hij gaf 'm nóg een kans. Zorgde nóg beter voor de boom. Jaar op jaar. In de hoop, dat de boom zou doen waarvoor hij was bedoeld.

Wij zijn door God gemaakt om dicht bij Hem te leven. Dat doen wij niet altijd. Lang niet altijd. Net zoals die boom niet werd omgehakt, zal God ons ook niet direct straffen. Zal Hij ons ook nog een kans geven, en nog één. Zal Hij ons zijn liefde geven, in de hoop dat we doen waarvoor we zijn bedoeld: dicht bij Hem leven.

God heeft geduld met ons. Hij wil maar één ding. En nee, dat is niet: verkeerde dingen bestraffen. Juist niet. God heeft toch juist zijn Zoon gegeven, die de straf al heeft gedragen?! God wil, dat wij dicht bij Hem leven, in zijn zorg en zijn liefde. Zodat wij ook vruchten zullen dragen voor de mensen om ons heen.

En wat zien die mensen dan? Zien zij iemand, die als een ander iets overkomt zegt: 'Eigen schuld, dikke bult'? Of zien zij iemand, die op God probeert te lijken? Die van andere mensen houdt, en geduldig is? Iemand die zegt: 'God houdt van mij, God heeft zoveel geduld met mij, dat heb ik dan ook met jou.' Als dát zo is... dan is het met jouw vijgenboom tóch goed gekomen. Dan draag je vruchten die God graag ziet!

Auteur: MvdB